

[Miljøministeren]

man kommer til, for den er simpelt hen nødvendig, hvis danskerne skal kunne beskytte deres grundvandsressourcer mod forurening med farlige kemiske sprøjtemidler.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Der går tre måneder, siger miljøministeren, og det kan så yderligere udsættes 12 måneder, men normalt tre måneder, hvis der ikke er nogen problemer med det, man ønsker notificeret.

Jamen så kan jeg slet ikke forstå al den halvløj, der er med at få lovforslaget notificeret, for så kan det jo sagtens nås inden for de tidsfrister, der er beskrevet i lovforslaget. Der er altså keine problem.

Alligevel har vi måttet stå model til – og jeg vil godt sige det én gang til – at både miljøministeren og statsministeren i Aktuelt den 5. maj på baggrund af det her, som i realiteten intet problem er, har kunnet udtale, at Venstre og Fremskridtspartiet forsinker ikrafttrædelsen af denne lov. Det er altså hermed bevist, at det er der ikke nødvendigvis noget som helst belæg for.

Det synes jeg er rart at få slået fast, således at vi snakker om de samme ting, og således at vi ikke misbruger, om jeg så må sige, den viden, vi har herinde rent lovteknisk til at gå ud og købe letkøbte point, som på et tidspunkt senere skal betales tilbage igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 7 stemte for, 63 imod; 33 stemte hverken for eller imod.

§ 2 og ændringsforslag nr. 2 til bilag 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse. (Beskyttelse af kystområderne).

Af miljøministeren (Svend Auken).

(Fremsat 4/2 94. Første behandling 10/2 94. Betænkning 21/4 94).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

Det er trist, at miljøministeren ikke har været til at få i tale i denne sag, for jeg er overbevist om, at vi kunne have fundet en helt anden og langt bedre og mindre bureaukratisk løsning end den, som miljøministeren nu lægger op til.

Ophøjelsen af kystcirkulæret til lov viser med al tydelighed, at der simpelt hen er to forskellige grundsynspunkter om, hvordan man laver planlægning og decentralisering her i landet.

For Venstre er rammestyning, at man udstikker nogle retningslinjer, og de retningslinjer bliver optaget i regionplanerne, og de bliver videre optaget i kommuneplanlægningen, og det er noget, man skal respektere, hver gang man laver lokalplanlægning.

Det er et rammestyingsprincip, som betyder, at i sidste ende er det amter og kommuner, der skal udføre reglerne, og det svarer i øvrigt udmærket til det rammestyingsprincip, vi har på en lang række andre områder. Der er jo ingen, der drømmer om, at man på folkeskoleområdet skulle sidde og kigge alle læseplanerne igennem for at se, om de nu også kan finde ud af det ude omkring i skolerne.

Men når det gælder kysten, har ministeren øjensynlig den opfattelse, at de eneste, som virkelig er i stand til at beskytte den, er mini-

[Hanne Severinsen]

steren og hans embedsmænd. Derfor lægger ministeren op til, at man for en sikkerheds skyld lige skal kigge alle sager igennem. Godt nok beroliger ministeren med, at man bliver da for det meste enige, men jeg synes, det er en uskik, at decentralisering afløses af, at kontorchefer fra Miljøministeriet skal ud og forhandle sig til rette.

Jeg tvivler ikke på, at de kan forhandle sig til rette, men jeg synes, det er bedre, at man har nogle rammestyringsregler, så man ved, hvad det er, man har at rette sig efter. Det betyder også, at man kan få en væsentlig kortere planlægningsperiode, og det betyder, at hvis der kommer projekter, som i øvrigt falder ind under planlægningsreguleringen, så kan de hurtigt komme op at stå, i stedet for at man skal afvente, hvad nu kontorchefen inde i Miljøministeriet synes, og måske i sidste ende skal afvente, at man kan få et møde med miljøministeren. For jeg forudser, at denne lov får til følge, at miljøministeren får den ene deputation efter den anden ind på sit kontor, og jeg siger velbekomme!

Så er vi også stærkt imod, at man laver en 300-meters-beskyttelseslinje. Vi finder det ubegrundet, og vi finder også, at det er på kanten af ekspropriative indgreb. Godt nok er ministeren, efter at Dansk Skovforening har påpeget en lang række urimeligheder, kommet med en lang række muligheder for dispensation. Der skal kunne gives dispensation til frugtbuske, der skal kunne gives dispensation til energiafgrøder og juletræer, bare de ikke bliver for gamle osv. Og hvis det er en skov, som er der i forvejen, kan man måske godt forestille sig, at der bliver givet dispensation til en lille udvidelse.

Jeg forudser et enormt dispensationsbureaukrati, og jeg synes, det burde give stof til eftertanke i retning af, at loven måske er forkert. Derfor vil jeg appellere til Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne om at prøve at få det her taget af bordet. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke kunne samles om det, som vi har foreslået, nemlig at man simpelt hen begynder forfra. Vi ville ikke være blege for at indrømme, at kystcirkulæret, i hvert fald sådan som det bliver administreret af den nuværende regering, ikke var nogen god idé, fordi det førte til det samme centralistiske bureaukrati som det, jeg nu har skitseret her.

Derfor var det også bedre at viske tavlen ren og så prøve at se, om alle disse hensyn til kysten – som vi jo gerne vil tage alle sammen – ikke langt mere ubureaukratisk kunne inkorporeres i den gældende region- og kommuneplanlægning.

Det har vi ikke kunnet få nogen i tale om, og det beklager vi meget, men der er jo da en dag efter denne, og der kommer på et tidspunkt et folketingsvalg, og så vil vi gå videre med vores forslag.

Aage Brusgaard (FP):

Fru Hanne Severinsen sagde meget af det, der skulle siges i denne sag, så jeg vil ikke gå i detaljer. Jeg vil blot vise, hvor mange bilag vi har fået i denne sag.

Der står lidt på forsiden af betænkningen om, hvem vi har fået henvendelse fra, men det er ikke på langt nær udtømmende. Jeg har en dyngge her: Fællesudvalget for Læplantning, OVE, det er Organisationen for Vedvarende Energi, Dansk Skovforening og Ringkøbing Amtskommune. Det er bare nogle af dem, som har været her. Samtlige, der har været i deputation om den her sag og har sendt skrivelser, har været modstandere af dette lovforslag.

Vi har fået henvendelse fra Ringkøbing Amtskommune, vi har haft deputationer, og jeg kan meddele – og det er typisk for hele landet – at samtlige medlemmer af Ringkøbing Amtsråd er imod denne lov. Samtlige medlemmer af samtlige kommuner, der ligger ud til kysten i Ringkøbing Amt, er modstandere af denne lov, og det er uanset, om det er CD-medlemmer, Kristeligt Folkeparti, SF'ere eller Socialdemokrater. Alle, hver og én er imod dette lovforslag. Jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor Socialdemokratiet er så centralistisk, at de tror, at vi herinde i Folketinget er bedre til at bevare kystområderne ude i kommunerne, end kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer er.

Hvis vi kører en tur langs kysten, kan vi se, at de medlemmer, vi har valgt år efter år ude i disse kommuner, har varetaget interesserne på en god og saglig måde. Intet land findes, hvor kysten er så velbevaret som her i Danmark. Hvorfor skal vi til at ødelægge det ved, at det skal lægges ind centralistisk til Folketinget?

Vi har ikke stillet ændringsforslag til loven, for vi følte egentlig, at det var omsonst. Mini-

[Aage Brusgaard]

steren vil have det her trumfet igennem, og han har et flertal, når han vrider armene om på Kristeligt Folkeparti og CD, og så får han jo loven stemt hjem, som han vil, det må vi erkende. Derfor har det ingen mening, at vi i det hele taget stiller ændringsforslag.

Men jeg vil bare sige til de øvrige medlemmer, der ikke sidder i Miljø- og Planlægningsudvalget, at samtlige, der har været i deputation, har været imod den lov, uanset om det har været SF'ere, CD'ere, Kristeligt Folkepartis eller Socialdemokratiets egne medlemmer. F.eks. Venstres amtsborgmester i Viborg Amt – god socialdemokrat – han tordnede imod denne her lov. Det skal I bare lige vide. (*Afbrydelse*). Han er socialdemokrat, amtsborgmesteren i Viborg Amt. (*Afbrydelse*). Nej, det er han i hvert fald ikke. Jeg kan godt finde avisudklip, der dokumenterer min påstand.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er efter forretningsordenen nødt til at bede om, at dialogen de enkelte medlemmer imellem føres fra talerstolen.

Svend Aage Jensen (CD):

Udgangspunktet for dette lovforslag kan findes i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg vil gerne citere:

»Det åbne danske kystlandskab er en truet og begrænset ressource. De danske kyster er i flere sammenhænge af international betydning. En række danske kyststrækninger repræsenterer således kysttyper, som er enestående eller sjældne i Europa. Endvidere findes i Danmark en lang række kyststrækninger, der er af international betydning som raste- og fourageringsområder for fugle.«

Det er da også baggrunden for, at lovforslaget bl.a. indeholder en udvidelse af strandbeskyttelseslinjen fra 100 til 300 m, inden for hvilken der skal forvaltes meget restriktivt, således som det er sket indtil nu med den 100-meters-strandbeskyttelseslinje.

Men under forberedelsen af forslaget var jeg meget optaget af, at det også skulle gælde for opstilling af vindmøller, således at disse ikke kunne opstilles inden for 300-meters-grænsen, og begrundelsen for, at jeg var det, er, at jeg ikke mener, at hensynet til opstillingen af vindmøller kan overtrumfe hensynet til det lovforslag, som foreligger.

Der har imidlertid efterfølgende sneget sig en dispensationsmulighed ind i forslaget, som har undgået min opmærksomhed, hvilket jeg beklager, en dispensationsmulighed, som tillader miljøministeren i specielle tilfælde at tillade opstilling af vindmøller inden for strandbeskyttelseslinjen.

For at sikre, at det nu ikke er en ladeport, der hermed bliver åbnet for opstilling af vindmøller så tæt på strandene, vil jeg gerne, om miljøministeren ville forsikre Folketinget om, at dispensationsbestemmelserne kun vil blive anvendt i helt enestående undtagelsestilfælde.

Grove (KF):

Jeg tror ikke, at der er nogen i Folketinget og heller ikke nogen ude i kommunerne eller i amterne, der ikke er enige i, at vores kystområder er værdifulde, og at vi skal tage vare på dem. Det er de tilkendegivelser, jeg får, når jeg kommer rundt, og det er også den holdning, der i hvert fald er i Viborg Amt og i de amter, jeg har forbindelse med; men man er ikke enig i, at samtlige folkevalgte i kommunerne og i amterne nu skal udsættes for mistillid ved, at man gør det her til lovgivning.

Det er at flytte kompetence fra de folkevalgte, og vi har lige haft kommune- og amtsvalg, hvor vi har valgt dem til at varetage disse vigtige områder for os i de kommende fire år.

Aldrig så snart er valget overstået, før denne flertalsregering kommer og siger: Vi har ingen tiltro til jer ude i kommunerne og i amterne. I vil ikke administrere de værdifulde landskaber, som I er valgt til. Derfor må vi hellere centralisere det her foretagende og så komme med en lovgivning, hvor man lægger magten ikke engang ved miljøministeren, men ved embedsmændene.

Man lægger nu hele ansvaret over til embedsmændene. Det er den største mistillid til de folkevalgte, jeg kan se – de folkevalgte, som er valgt i sidste november måned! Det er for mig at se et tydeligt resultat af den centralisme, som Socialdemokratiet står for. Det er mig utroligt, at CD, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre vil støtte en sådan lovgivning, for det er centralisme, så det står efter, og det er at lægge ansvaret fra de folkevalgte over til embedsmændene.

Det bliver en bureaukratisk udvikling, der kommer, hver eneste gang vi næsten bare skal

[Grove]

røre noget som helst f.eks. i Viborg Amt, hvor vi har mange kyststrækninger. Det her gælder 3 km ind. Det skal over til embedsmændene, for det er jo ikke miljøministeren selv, der kommer til at sidde og tage stilling i hver enkelt sag, nej, der bliver forhandlinger imellem embedsmændene i amterne og kommunerne og embedsmændene i Miljøministeriet. Det bliver altså embedsmændene, der får hele ansvaret, og de folkevalgte bliver sat ud.

Det synes jeg er alvorligt. Det bliver jo sådan, at på Mors oppe ved hr. Aage Brusgaard kan man næsten kun få lov til at stille en flagstang op inde midt på øen. Det er det eneste, man kan få lov til at gøre i fremtiden, uden at det skal igennem embedsmændene herovre.

Det synes jeg er mistillid til de folkevalgte.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg skal nok svare de øvrige ordførere på deres, synes jeg nok, noget mere saglige spørgsmål og indlæg end det ekstremt demagogiske indlæg, vi netop har hørt fra hr. Grove.

Jeg vil gerne sige, hvad der sker ved det her forslag. Det, der sker ved det her forslag – nu taler jeg ikke om strandbeskyttelseslinjen, den vender vi tilbage til diskussionen om, men det var heller ikke den, hr. Grove beskæftigede sig med i sit indlæg – er, at man overtager den tidligere regerings regler, den tidligere regerings arbejdsdeling mellem stat, amt og kommune. Der sker ingen ændringer i kompetence- og ansvarsfordelingen her.

Man tager den tidligere regerings regler, som blev indført ved cirkulærer – og hvis man endelig skal fremhæve det som noget nedsættende, så var det altså et skrivebordsprodukt, som ikke var undergivet nogen form for behandling her i Folketinget, som ikke var drøftet i offentligheden på samme måde, som et lovforslag ville blive drøftet – og siger, at nu tager vi de regler, som den tidligere regering fastsatte, og undergiver dem en demokratisk behandling.

Er det centralisme at sige, at noget skal diskuteres i folketingssalen? Er det centralisme at underkaste det de tre behandlinger, der er foreskrevet? Hvis Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at det er decentralt og demokratisk, når der gives direktiver fra et skrivebord, men udemokratisk og centralistisk at vedtage de samme regler ved lov, så er der rig-

tignok, som hr. Grove siger det, tale om meget stor forskel i opfattelse.

Så vil jeg gerne gøre hr. Grove opmærksom på to forhold. Det første er, at det ikke er helt rigtigt, at man tager samtlige de regler, som den tidligere regering havde fastsat, og føjer dem ind i loven, idet nemlig denne regering efter forhandlinger med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen har taget alle byzoner ud af reglen.

Hr. Groves regering trak i sin tid en 3-kilometers-planlægningszone – som i øvrigt er gældende i dag, og indtil dette forslag vedtages – også igennem København, ikke bare oppe på Mors. 3-kilometers-zonen er opfundet af en konservativ miljøminister. Den blev også trukket igennem København, Århus, Horsens og alle andre kystbyer herhjemme. Efter det forslag, vi nu har, er det taget ud, og det vil sige, at det bliver langt mindre bureaukratisk og, om man vil, mindre centralistisk end det, der er gældende i dag.

Det er jo utroligt, at hr. Grove skal gøre sig klog på alle kommuners og amters vegne – jeg indrømmer: på et ekstremt spinkelt grundlag – når Kommunernes Landsforening, der mig bekendt har en Venstreformand, har sagt, at dette forslag er et fornuftigt forslag og bedre end de regler, der blev indført under den tidligere regering, og når Amtsrådsforeningen også har tilsluttet sig det.

Til sidst: Jeg har også forhandlet med amtsborgmesteren i Viborg om dette, og det er rigtigt, at han i starten troede, der lå andet og mere i forslaget end det, der rent faktisk ligger i det, og han er endda en varm fortalere for forslaget.

Så jeg vil bare sige – jeg skal nok svare på alle de saglige indlæg – at det, Venstre og De Konservative i denne sag gør, i virkeligheden er at tage klart og utvetydigt afstand fra de regler, de selv indførte.

Rigtige mandfolk, havde jeg nær sagt – undskyld dette diskriminerende udtryk – siger enten: Det, vi gjorde dengang, det står vi ved, det tager vi kløene for. Eller også siger de: Vi begik en stor brøler, og nu skal den brøler, som vi begik i sin tid, ikke føjes ind i selve lovgivningen.

Det ville være ærlig snak. Men at komme med alt det andet, som hr. Grove kommer med her, er, som jeg sagde til indledning – og jeg

[Miljøministeren]

bryder mig ikke om så stærke udtryk – ekstremt demagogisk.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har en række korte bemærkninger. Først hr. Gade.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Ifølge miljøministerens betragtninger om mandfolk er det eneste rigtige mandfolk på højresiden herinde fru Hanne Severinsen, for hun sagde faktisk, at hun havde fortrudt, at hun – og Venstre – gik ind for cirkulæret.

Man må sige om hr. Groves indlæg, at det er ikke til at tage alvorligt, når det kommer fra et parti, som vil afskaffe amterne og lave statslige styrelser til afløsning af amterne. Det er det mest centralistiske, man overhovedet kan forestille sig i hele opbygningen. Det er oven i købet noget, der rører ved hele den model for decentralisering, som vi har opbygget, så det er nok ikke så meget bevendt.

Det her forslag indeholder et stort miljøfremskridt, og det er strandbeskyttelseslinjen, der udvides fra 100 m til 300 m.

Jeg vil spørge fru Hanne Severinsen, som kritiserede den meget, om de betragtninger betyder, at Venstre vil ændre det efter folketingsvalget, så vi ikke får en strandbeskyttelseslinje på 300 m.

Til hr. Aage Brusgaard, som sagde, at alle, der havde henvendt sig til Folketinget, var imod, vil jeg sige, at det er simpelt hen ikke i overensstemmelse med sandheden. Nu har jeg ikke været dem igennem alle sammen, men jeg kan da huske f.eks. Organisationen for Vedvarende Energi, og de sagde faktisk, at de var tilhængere af en sådan lovgivning, men at de var bekymrede på ét punkt, og det var det, jeg egentlig tog ordet for: vindmølleudbygningen.

Jeg synes, at den måde, det er udtrykt på i betænkningen, nemlig at der fortsat skal være mulighed for udbygning af vindkraft, samtidig med at der tages størst muligt hensyn til landskab og natur i kystnærhedszonen, er rigtig.

Jeg vil advare mod at gå videre i retning af at lægge gift for udbygning af vindmøller. Jeg mener, at vi er nødt til også i denne sammenhæng at have plads til vindmølleudbygning både på den enkelte ejendom og, som der står her, med bitte små møller og, som der også står, i klynger og i andre grupper.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Nu har hr. Gade svaret på noget af det. I Venstre er vi opmærksom på, at sådan som cirkulæret er blevet fortolket, har man reelt sat decentraliseringen ud af kraft i den 3-kilometers-zone, fordi man lige for en sikkerheds skyld skal se efter, om kommunerne og amterne nu også kan læse indenad, og hvis man så er usikker, sender man en kontorchef på dem, og så prøver man at finde ud af en eller anden samarbejdsløsning.

Jeg synes, at det svar, som ministeren gav på et af mine spørgsmål om ferieplanlægning, er meget sigende: Man skulle lige være sikker på, at efterspørgslen efter de ferieanlæg var stor nok – som om kommuner og amter ikke kan finde ud af, om der er realitet bag nogle forskellige feriehusprojekter! Er man bedre til at vurdere det i Miljøministeriet? Det er meget centralistisk.

Det er det, man åbenbart har brugt som figenblad over for CD og Kristeligt Folkeparti. Først gør man et cirkulære så centralistisk, som man overhovedet kan komme af sted med i sin administration, og bagefter siger man så: Hvis vi nu ophøjer det til lov og så i øvrigt undtager – og det er selvfølgelig udmærket – byzonerne, så har vi gjort et fremskridt.

Men det er altså to skridt i den forkerte retning og så et skridt tilbage. Så synes jeg, det er bedre at gøre, som jeg har foreslået, nemlig at viske tavlen ren, indrømme, at ingen af delene er nogen særlig god idé, og så prøve at få det inkorporeret i regionplanlægningen.

Så siger ministeren, at Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen er tilfredse nu, fordi de er blevet beroliget.

Ja, det er faktisk, kan jeg fortælle ministeren, også præcis det, der skete med kystcirkulæret – at man sagde: Ja, ja, men o.k., hvis det skal fortolkes på den måde, så kan vi leve med det.

Men det er altså netop at leve med det, og det er derfor, det ville være mere interessant at høre, hvad man ville gøre, hvis man skulle begynde forfra i stedet for at lappe videre på noget, der var forkert fra starten af. Dér skulle man nemlig gøre, som jeg har foreslået i udvalget, og det var i virkeligheden også det, som Amtsrådsforeningen foreslog den tidligere regering, dengang man begyndte forfra, og vi har

[Hanne Severinsen]

da lov til at blive klogere. Jeg synes i hvert fald, jeg er blevet klogere.

Så vil jeg for øvrigt sige til spørgsmålet om, hvorvidt vi vil ændre strandbeskyttelseslinjen, at vi vil meget hellere også her se konkret på det. Det kan godt være, der er nogle steder, man skal gå ind til 300 m, men det dér med, at man bare slår et slag på tasken og så bagefter skal give en forfærdelig masse dispensationer, fordi det overhovedet ikke var meningen, at der skulle være energiafgrøder, juletræer, frugtbuske osv., det duer ikke. Tag dog i stedet for konkret hensyn og få det inkorporeret!

Jeg ved godt, jeg har talt for længe.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Det var godt!

Grove (KF):

Til miljøministeren vil jeg sige: Man kan altid diskutere, hvem der er mest demagogisk i sin fremstilling. Det vil jeg gerne medgive. Jeg synes, miljøministeren har gode evner i den retning.

Især synes jeg det, når man siger, at det cirkulære, der var udsendt, det var bare lige vedtaget og så udsendt. Det var forhandlet hele vejen rundt, også med Miljøudvalget, for det var en del af den decentralisering, der skete i forbindelse med planlovgivningen. Det cirkulære gav varet, men det, der kommer nu, vil medføre, at alt skal ind og godkendes. Sådan vil det komme til at fungere.

Jeg er meget interesseret i oplysningen om, at det her var forhandlet med amtsborgmesteren i Viborg Amt. Hvis det er tilfældet, tror jeg, jeg skal hjem og tale med amtsborgmesteren. Der har vi nogle helt andre beslutninger, så det vil blive en ting, jeg skal have med hjem i amtet, og jeg takker for oplysningen. Jeg ved også, at Amsrådsforeningen og Kommuneforeningen var meget imod, og det har vi stadig væk været i Viborg Amt.

Miljøministeren (Svend Auken):

Ja, det er klart, at man ikke kan udsende et direktiv, et landsplandirektiv, et cirkulære, uden at det har været forhandlet med de berørte organisationer.

Det har hr. Grove ret i.

Men det, man ikke gjorde, det var, at man ikke lagde det offentligt frem. Man diskutere-

de det ikke i folketings salen. Man undergav det ikke tre behandlinger.

Da jeg fremsatte mit forslag, gav det anledning til et vældigt postyr – det tror jeg hr. Grove vil bekræfte – selv om det var identisk med det, man selv havde vedtaget. Det understregede for mig, hvor vigtigt det er, at når man sætter rammer for planlægningen herhjemme og indskærper det ansvar, alle instanser har i planlægningen, bør det ske ved lovgivning og ikke ved cirkulærer og direktiver og anvisninger.

Men hr. Grove har ikke anført ét eneste konkret punkt, hvor kompetence- og ansvarsfordelingen er anderledes i dette lovforslag, end det var i det cirkulære, som den konservative miljøminister i sin tid udsendte – ikke ét eneste punkt!

Jeg tror, at hr. Grove, hvis han ser på forslaget, vil opdage, at det er et ganske indholdsrigt forslag, og at der er meget udførlige bemærkninger. Som hr. Aage Brusgaard sagde, har der været et meget spørgedygtigt udvalg, som har stillet mange relevante spørgsmål, som vi så har prøvet at besvare så godt, som vi kan. Så man kan roligt sige, at i forbindelse med denne sag er der ingen sten, der ikke er blevet vendt, og det vil sige, at hr. Grove nu har en mark fyldt med væsentlige informationer foran sig. Kan han ud af denne mark plukke blot én lille blomst eller plante, der sandsynliggør, at der er sket en centralisering – bare én! Jeg tror, det vil være helt umuligt for hr. Grove at gøre det.

Det, der er princippet i dette lovforslag – som det er princippet i planlægningslovgivningen i almindelighed – er, at det er de lokale instanser, der har et ansvar for vore kystzoner.

Jeg tror, det var hr. Aage Brusgaard, der var inde på den betragtning, at der ikke er noget problem. Det går jo fint, sagde hr. Aage Brusgaard. Jeg tror også, hr. Aage Brusgaard har været modstander af kystcirkulæret: Kræfternes frie spil eller, som hr. Aage Brusgaard vel ville foretrække det, befolkningen uden nogen restriktioner skal nok sørge for, at vore kyster får det godt!

Men den generation, som hr. Grove og fru Hanne Severinsen og jeg tilhører, har spist lige så meget af kyststrækningerne i Danmark, som alle tidligere generationer har gjort før os, og hvis der overhovedet skal være noget tilbage både til de mennesker, der bor her i dag, og

[Miljøministeren]

dem, der besøger os, og til de generationer, der kommer efter os, er det nødvendigt med en beskyttelse, og derfor udsendte den tidligere regering et cirkulære med dette indhold, og derfor har vi nu demokratisk indføjet det i en lidt mindre restriktiv form i lovgivningen.

Men det, der er det deprimerende, er, at Venstre skifter opfattelse, men dog gør det åbent, mens De Konservative uden argumenter polemiserer imod det, de selv i sin tid gennemførte. Det er det, jeg synes er urimeligt.

Jeg synes, det er helt rigtigt også at diskutere dette i forbindelse med Viborg Amt. Men mit klare indtryk fra de samtaler, jeg har haft med Viborgs amtsborgmester, er, at han ligesom formanden for Amtsrådsforeningen, efter at vi har haft lejlighed til at drøfte det igennem og eventuelle misforståelser er ryddet af vejen, har sagt god for det, og hr. Grove vil måske vide, at Amtsrådsforeningen har accepteret denne del af forslaget. Det, de er bekymrede for, er udvidelsen af strandbeskyttelseslinjen fra de 100 til de 300 m. Men det er en anden diskussion, som jeg gerne kommer tilbage til.

Og så svarede hr. Grove jo slet ikke på hr. Gades helt rimelige spørgsmål: Er det mindre centralistisk og mere demokratisk helt at ville ophæve amterne og lægge de spørgsmål, som vi jo alle ved ikke kan klares i den enkelte kommune, som ofte ikke er ret stor – og dem er der jo nogle stykker af – over i statslige styrelser i stedet for?

Jeg synes helt ærligt ikke, at der er nogen som helst sammenhæng i det, Det Konservative Folkeparti siger på dette punkt – ingen som helst sammenhæng!

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ministeren nævnte, at hvis jeg skulle have lov til at bestemme, ville det nok være sådan, at alle skulle have lov til at bygge helt frit ud til kysten. Nu er det sådan, at jeg har siddet i en kommunalbestyrelse i en halv snes år og lige så længe i et amtsråd og derfor har været med til at give dispensation osv. og vurdere tingenes tilstand.

Det er nok noget af det, vores minister mangler i allerhøjeste grad, nemlig det at være ude, hvor tingene sker. Det har ministeren aldrig været, og derfor ser ministeren kun med centralistiske øjne og med embedsmændenes øjne.

Nu er jeg ikke sådan en type, der sidder og gætter kryds og tværs osv., så derfor vil jeg godt have at vide af ministeren, hvad demagogi betyder på dansk, for det er jeg faktisk ikke rigtig klar over.

Der er tre ting mere, som ministeren oplyste om, som måske foranlediger, at jeg er nødt til at trække sagen tilbage til udvalget, for det er ikke noget, vi har bilag på – jeg har lige rodet bilagene igennem.

Den ene ting var, at ministeren nævnte, at Kommunernes Landsforening nu støtter dette her. I den forbindelse vil jeg nævne, at jeg har et brev, som er underskrevet af Hilmar Sølund, tidligere formand for Kommunernes Landsforening. Brevet er på tre sider, så det kan jeg ikke læse op, men han skriver bl.a.: »Vi må tage afstand fra disse planer som helhed.« Brevet er dateret den 10. september.

Jeg kunne ikke finde noget fra Amtsrådsforeningen, som tilkendegav, at den støttede dette her, men der sidder jo nogle i embedsmandslogen, så jeg regner med, at vi kan få bilag, der bekræfter, at Kommunernes Landsforenings formand, Amtsrådsforeningens formand og amtsborgmesteren i Viborg Amt er positive.

Jeg har et brev, der er dateret den 31. januar, og det er underskrevet af Bent Hansen, amtsborgmester i Viborg. Det er på fire sider. Jeg kan selvfølgelig ikke læse det hele op, men han skriver bl.a.:

»Det må være de folkevalgte repræsentanter i amtsråd og kommunalbestyrelser, der bedst kan vurdere kystens betydning og sårbarhed i de forskellige egne af landet, og ikke embedsmænd i den statslige forvaltning.«

Bent Hansen tager kraftigt afstand fra dette lovforslag, og derfor vil jeg selvfølgelig være meget taknemmelig for at få et nyt brev, som er sendt senere fra denne amtsborgmester, og hvori han er mere positiv.

Og så lige til slut til hr. Gade, som sagde, at Organisationen for Vedvarende Energi er positivt indstillet. Nej, den var rent faktisk også negativt indstillet. Den skriver direkte, at den vil opfordre til, at vi kommer med ændringsforslag, således at vindmølleplacering bliver lettere. Det, jeg mente, var, at alle de deputationer, der har været herinde, har været modstandere af lovforslaget, som det foreligger, og det er korrekt.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg bliver nødt til at sige, at taletiderne skal overholdes. Og hvis man ikke kan nå det inden for de to minutters taletid, som man har til en kort bemærkning, er der altså mulighed for en anden omgang.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det ærgrer mig, at det er umuligt at få ministeren til at gå ind i en egentlig debat. Ministeren kører på æv bæv, det kan du selv være-niveauet og siger, at det jo var den tidligere regering, der udsendte cirkulæret, og at det var ikke så godt. Det må vi jo så indrømme at det måske ikke var – i hvert fald ikke, når vi ser, hvordan ministeren har administreret det.

Så er det, jeg foreslår, at man visker tavlen ren og prøver at se på, hvordan disse hensyn kunne blive varetaget på en bedre måde. Men det kommer ministeren overhovedet ikke ind på, for rammestyning er øjensynlig slet ikke noget, som Socialdemokratiet kan forestille sig: at hvis man udformer nogle retningslinjer, kan både kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer faktisk læse indenad og administrere efter disse retningslinjer.

I øvrigt vil jeg sige om historien bag det, at når cirkulæret kom ud, var det som følge af, at da vi i Folketinget debatterede planloven – hvor vi jo indførte en meget omfattende decentralisering og gav kompetencen til amter og kommuner – blev det samtidig sagt, at det naturligvis ikke skulle betyde, at vore kyster ikke skulle være beskyttede. Det er i det lys, man skal se kystcirkulæret.

Det har så ikke fungeret sådan, som jeg havde forestillet mig, nemlig som et signal om, at her skulle man være på vagt, og hvor jeg naturligvis går ud fra, at så er amtsbestyrelserne og kommunalbestyrelserne også på vagt. Men det gør ministeren ikke; han vil gerne have, at vi for en sikkerheds skyld kontrollerer. Det er derfor, at man muligvis ikke kan plukke så mange blomster, som ministeren taler så meget om.

Men jeg synes altså samtidig, at ministeren er tonedøv over for, hvad amterne og kommunerne synes om det, når han kan kalde dem for varme fortalere, fordi de måske i en samtale i Amtsrådsforeningen eller i Kommunernes Landsforening henkastet har sagt: Nå ja, men

hvis det ikke er så slemt, og hvis der bliver givet alle disse dispensationer, og hvis det skal forstås sådan og sådan, og hvis alle føler sig beroliget, kan vi måske leve med det. Det må jeg nok sige!

Miljøministeren (Svend Auken):

De tilkendegivelser, hr. Aage Brusgaard henviser til, stammer fra før forslaget blev fremsat i Folketinget. Jeg har allerede både ved førstebehandling af dette forslag og i dialogen med udvalget redegjort for de meldinger, vi har fået fra de kommunale organisationer, og det er der ikke nogen ændringer i. Der er givet fulde informationer, og jeg tror, at hvis hr. Aage Brusgaard slår op i Folketingstidende, vil han kunne se, at det er sket for længe siden, bl.a. i samråd i udvalget.

Vi fremsatte ikke forslaget, før vi var enige med Kommunernes Landsforening, og i forståelse hermed skete der efterfølgende det under behandlingen, at nogle af de spørgsmål, som gav anledning til indsigelser fra Amtsrådsforeningens side, blev ryddet af vejen. Og Amtsrådsforeningen har herefter sagt, at den ikke havde yderligere bemærkninger til planlovsdelen af forslaget, men at den havde indvendinger med hensyn til en udvidelse af strandbeskyttelseslinjen, og den skrivelse er sendt til udvalget.

Så hvis man også vil trænere denne sag med det påskud, vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at det er et ekstremt tyndt påskud.

Og så vil jeg sige til fru Hanne Severinsen, at jeg faktisk synes, det er et godt system, der er skabt her, for det fastsætter nogle overordnede rammer og målsætninger og gør opmærksom på nogle hensyn, der skal tages i kommunerne og amterne. Det er deres ansvar. Det er dem, der skal gennemføre det i praksis.

Al begyndelse er svær, men det er mit klare indtryk nu, hvor vi har været igennem en runde, at man faktisk har fundet en meget fornuftig måde at administrere dette her og samarbejde om det på, så jeg forventer ikke ret mange sager. Det samme kan jeg sige om strandbeskyttelseslinjen. Jeg tror ikke, vi får et omfattende bureaukrati på dette felt, således som der lægges op til. Jeg tror, det kommer til at glide ganske fornuftigt.

Jeg er ikke tonedøv over for det, fru Hanne Severinsen foreslår. Jeg har tværtimod givet en

[Miljøministeren]

meget udførlig begrundelse for, hvorfor jeg er uenig i synspunktet, for fru Hanne Severinsen har spurgt i udvalget, og i en af besvarelserne har jeg meget indgående kommenteret de punkter, hvor jeg er enig, og de mange punkter – desværre – hvor jeg er uenig i forslaget fra hendes hjemamt, Ringkøbing Amt. Så jeg er ikke tonedøv; jeg vil gerne gå ind i en diskussion. Jeg synes bare ikke, forslaget er godt: Der er ingen beskyttelse i det.

Jeg mener, at det, der må være vores opgave herinde, er at fastlægge den overordnede nationale målsætning, og den er at beskytte de ubebyggede kyststrækninger, som vi stadig har tilbage, og som naturmæssigt er vort største klenodie, og så angive ganske præcist i en lovtekst, hvordan det skal forstås, og derefter overlade det til amterne og kommunerne at administrere dette – naturligvis i en dialog, når der er behov for det, men sådan, at der kommer meget få konkrete sager, og det tror jeg vi vil nå, vel at mærke hvis vi herinde kan holde fast i det, som blev tilkendegivet under den tidligere regering, og som vi nu har føjet ind i selve lovteksten under denne regering.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Der skal da ikke være tvivl om, at både amterne og kommunerne havde vænnet sig til kystcirkulæret, og at det fungerede. Der var kun en vetoret i sidste instans. Normalt ville beslutningerne som følge af den decentralisering, der skete af planlægningen, ligge i kommunerne og amterne. Nu forstår jeg så på miljøministeren, at den eneste grund til, at det skal gøres til lov, er at man vil underkaste det tre behandlinger her i Folketinget. Det er ifølge miljøministeren hovedårsagen. Det er det eneste argument, miljøministeren er kommet med for det: at det er, for at det kan få tre behandlinger her i Folketinget.

Mit argument imod det er, at det er lettere at smidiggøre tingene gennem et cirkulære. Når man gør det til lov, skal der en stor debat og lovændringer til her. Ellers kunne man køre med et cirkulære og lære af administrationen af det og se, hvor godt det virkede; så havde man bedre tid til det.

Det andet, jeg så vil spørge om, er, om jeg kan gå ud fra, at når ministeren nu har tilsendt os forhandlingerne med Amtsrådsforeningen

og med Kommunernes Landsforening, får vi også tilsendt forhandlingerne med amtsborgmesteren i Viborg Amt, for det stykke papir, som hr. Aage Brusgaard læste op af, har jeg været med til at vedtage i Økonomiudvalget, og dér har vi ikke taget andre beslutninger. Så jeg vil gerne se på tryk, hvilke forhandlinger der har været ført med amtsborgmester Bent Hansen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Aage Brusgaard citerede henvendelsen fra Organisationen for Vedvarende Energi. Jeg kan også huske, hvad OVE sagde, da organisationen var i deputation i Miljøudvalget. Vi spurgte faktisk udtrykkeligt, om den var imod, og det var den ikke. Derimod tilkendegav den, at den ønskede at sikre en vindmølleudbygning. Det er et synspunkt, som jeg deler, og derfor har jeg netop hæftet mig ved dette synspunkt, og jeg vil godt tilkendegive, at det jo også er derfor, at det i betænkningen er angivet, at der kan opstilles vindmøller i kystnærhedszonen. Det var der heller ikke tvivl om i lovforslaget, men nu er det altså understreget. Selvfølgelig skal man tage nogle hensyn, når man opstiller dem, og de er også præciseret; men det er altså vigtigt for mig at understrege, at det skal være muligt. Og jeg mener også, at ministeren må kigge på de bittesmå møller, som er en ny generation ved små ejendomme, som ikke behøver at være omfattet af de restriktioner, som står her. Men det er en sag, som vi kan komme tilbage til, og som ikke skal løses her.

Så er der spørgsmålet om, hvad der er muligt inden for 300-meter-zonen. Dér er der jo også åbnet for visse muligheder, men det er klart, at der er en mere restriktiv praksis dér, og det er også rimeligt, men der er åbnet. Det har jeg lagt vægt på, fordi jeg sådan set grundlæggende er enig med OVE i, at dette problem skal løses samtidig med, at vi sikrer, at der bliver mulighed for en vindmølleudbygning.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil godt medgive ministeren, at problemerne allerede er opstået nu, hvor der er et kystcirkulære. Jeg synes f.eks., det er helt uri-

[Hanne Severinsen]

meligt, at ministeriet har været inde i 12 lokalplansager i Ringkøbing Amt alene – hvor der i mange tilfælde er tale om misforståelser, og hvor man åbenbart også er blevet enig! Men der sker jo så det, at projektet bliver forsinket, og at projektet nogle gange ikke bliver til noget. Det er jo derfor, jeg gang på gang foreslår, at man i stedet lægger disse retningslinjer i regionplanlægningen, så kommunerne og amterne ved, hvad de har at rette sig efter. Så kan også bygherrerne vide det. Der er beskyttelse; det er ikke noget med kræfternes frie spil. Vi går ind for rammestyring i Venstre, men vi mener altså, at rammestyring ikke er det samme som, at man skal kigge alle over skulderen. Der er da heller ikke nogen, der sidder ved en hvilken som helst lærer og ser efter, om de nu efterlever folkeskolens formålsparagraf. På samme måde må man da gå ud fra, at kommunalbestyrelser og amtsråd kan finde ud af det, når det er indbygget i systemet. Det er det, jeg ikke kan forstå at man ikke kan forstå.

Men så vil jeg godt spørge CD, om CD virkelig er tilfreds med, hvad der nu er blevet sagt her i folketingssalen om vindmøller, for sådan som jeg forstod på SF, var SF beroliget med hensyn til, at man nu kan opstille vindmøller; men jeg forstod også, at CD var beroliget med hensyn til, at man kun i yderst sjældne tilfælde kan opstille vindmøller. Jeg ser gerne, at man slet ikke kan.

Miljøministeren (Svend Auken):

Hr. Svend Aage Jensen og hr. Gade var begge inde på spørgsmålet om muligheden for udbygning af vindmøller i 300-meter-zonen, altså inden for den nu udvidede strandbeskyttelseslinje. Der vil jeg henvise til det, jeg har sagt om denne sag, når vi har drøftet den i Folketinget.

Jeg vil gerne sige det her, så det offentligt kommer klart frem, hvad retningslinjerne er: Der er i dag kun i meget begrænset omfang givet tilladelse til opførelse af vindmøller inden for 300 meter fra kysten. De udvidede beskyttelseslinjer vil derfor kun have meget begrænsede konsekvenser for vindmølleudbygningen i Danmark. I regionplanerne er der udpeget nogle kystnære vindmølleområder, der også berører 300-meter-zonen. Det er kun rent undtagelsesvis en afgørende forudsætning for realisering af planen, at der placeres vindmøller inden for de udvidede beskyttelseslinjer. I

disse situationer har miljøministeren en særlig kompetence til at dispensere fra klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjebestemmelserne, således at realisering af planlægningen på vindmølleområdet ikke ændres. Men vi taler altså om meget få eksempler, hvor det er en afgørende forudsætning for, at projektet kan gennemføres.

Derfor tror jeg, jeg kan berolige såvel hr. Svend Aage Jensen som hr. Gade: Der, hvor det er afgørende nødvendigt, kan det lade sig gøre. Men det er kun i et meget beskedent antal tilfælde, og vi vil på dette som på andre områder administrere meget restriktivt, når det drejer sig om 300-meter-zonen.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Nu lyttede jeg faktisk både, da hr. Svend Aage Jensen bad om, at der blev ført en meget restriktiv politik med hensyn til at give tilladelse til opførelse af vindmøller, og da hr. Gade bad om, at den blev meget lempelig. Og det, ministeren svarede, var altså, at vindmølleudbygningen langs kysten ville blive meget restriktiv. Dermed imødekommer miljøministeren altså CD, men går imod SF. Derfor vil jeg spørge hr. Gade, om hr. Gade er tilfreds med det svar.

Så vil jeg godt sige til ministeren, som spurgte, om jeg ligefrem ville forhale lovgivningen, at det ønsker jeg ikke at gøre. Selv om vi er imod loven, vil vi ikke forhale lovgivningen, når vi ved, at der er flertal for den. Men ministeren kan ikke være forbavset over, at jeg beder om dokumentation for, at formanden fra Amtsrådsforeningen, formanden fra Kommunernes Landsforening og amtsborgmesteren i Viborg Amt har sagt god for dette lovforslag, når jeg rent faktisk har breve, der siger det stik modsatte. Hvis ministeren derfor vil undgå et nyt samråd eller at blive kaldt tilbage, må ministeren gå på talerstolen og love, at vi får det skriftligt, at formanden for Amtsrådsforeningen, formanden for KL og amtsborgmesteren i Viborg Amt er positivt indstillede over for lovforslaget. Hvis ministeren ikke vil det, må han gå på talerstolen og undskylde det, han har udtalt; vi andre kan kun holde os til de papirer, vi har.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har allerede svaret på hr. Aage Brus-

[Miljøministeren]

gaards spørgsmål. Jeg har udførligt beskrevet, at de indsigelser, der var, kom før forslaget fremkomst, og jeg har undervejs orienteret Folketinget om såvel Kommunernes Landsforenings som Amtrådsforeningens holdning, og Amtrådsforeningen har selv over for udvalget givet til kende, at den herefter ikke havde bemærkninger til planloven, men at den gjorde indsigelse mod udvidelsen fra de 100 til de 300 meter. Og så sent som på Kommunernes Landsforenings delegeretmøde her i april måned gav den afgående formand, Hilmar Sølund, udtryk for kommunernes positive holdning til det forslag, der nu foreligger, og betonedede især, at byzonerne var blevet pillet ud i forhold til de nugældende regler.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg forstår godt hr. Aage Brusgaards skepsis, når jeg tænker på, at vi f.eks. fik at vide under førstebehandlingen, at ministeren havde været på besøg i Viborg Amt, og at alle havde været så positive, og det var lige efter, at jeg havde set en tv-udsendelse, hvor der var interview med harmdirrende borgmestre, der sagde, at ministeren ikke havde forstået spor af det hele. Det er derfor, vi har en fornemmelse af, at ministeren nogle gange måske ikke helt opfatter signalerne. Der er forskel på at kunne leve med det, når man nu efterhånden ved, at der er flertal for det, og at der er kommet nogle undtagelser, og at det måske skal administreres mere lempeligt, osv., og så at synes, det er en god idé – det kan jeg godt love.

Jeg synes også, ministeren måske skulle prøve at præsentere både Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen for det forslag, jeg er kommet med, og som ikke er færdigudarbejdet, men hvis principper jeg er overbevist om er det, som de i virkeligheden ønsker. Det er også det logiske ifølge det planlægningssystem, vi har, for det bygger nemlig på princippet om decentralisering og rammestyring.

Og så vil jeg sige, at jeg nok synes, ministeren ordentlig fik gjort det, man kalder at skrive sig ud af problemet – både at berolige SF og CD på én gang er noget af en kunst!

Men jeg føler mig overhovedet ikke beroliget, og jeg kan ikke forstå, at CD gør det.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg er lidt forvirret over det sidste, for nu troede jeg faktisk, at Venstre ville have lov til at bygge hvad som helst hvor som helst!

Men på hr. Aage Brusgaards spørgsmål vil jeg svare, at jeg er tilfreds med de bemærkninger, der er i betænkningen, og hvad der i øvrigt står om energiområdet i lovforslaget. Men jeg vil da ikke skjule, at der fortsat bliver en diskussion om, hvordan lovforslaget skal udmøntes i praksis, herunder en diskussion om nogle mølletyper, som vi slet ikke er gået i gang med at diskutere i Danmark for alvor endnu: nogle små møller, husmandsmøller eller husstands-møller, som egentlig ikke er inde i debatten, når vi taler om vindmøller.

Men det opfatter jeg som en diskussion, der ligger efter denne, og som er knyttet til en bredere diskussion om den nødvendige fortsatte vindmølleudbygning i Danmark.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg må nok konkludere, at jeg ikke kommer videre med miljøministeren: Nu har jeg spurgt to eller måske tre gange.

Hvad en formand for Kommunernes Landsforening fortæller vores miljøminister under en middag i Aalborg, kan vi jo af gode grunde ikke vide. Men ministeren sagde fra landets fornemste talerstol, at formanden for Amtrådsforeningen, formanden for Kommunernes Landsforening og amtsborgmesteren i Viborg Amt var positivt indstillede til dette lovforslag, og ministeren sagde, at i hvert fald formanden for Kommunernes Landsforening – altså den afgående – havde sagt sådan og sådan i Aalborg. Jeg har breve, der siger det modsatte.

Derfor må jeg konstatere – og det kommer så til at stå i Folketingets forhandlinger – at ministeren har fortalt sig her på talerstolen. Ellers må ministeren komme med noget skriftligt, hvor der står, at Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen og Viborg Amtråd er positivt indstillede. Hvis ministeren ikke gør dét i dag, må jeg altså konkludere, at ministeren har fortalt sig, og at både Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen og et samlet Viborg Amtråd stadig væk er imod dette lovforslag.

[Aage Brusgaard]

Det er min konklusion, medmindre ministeren kan komme og give mig papir på det modsatte.

Miljøministeren (Svend Auken):

Det er utroligt! Nu har jeg svaret to gange her fra talerstolen, at vi har ført forhandlinger med Kommunernes Landsforening inden forslagets fremsættelse, og jeg meddelte ved førstebehandlingen, at kommunerne efter omstændighederne kunne støtte forslaget og anså det for klart positivt, at byzonen var taget ud.

Jeg har også redegjort for, at vi efterfølgende har forhandlet med Amtsrådsforeningen, og at Amtsrådsforeningen har *skrevet* til udvalget – jo, den har! – har skrevet til udvalget og gjort opmærksom på, at den herefter ingen indvendinger har imod planlovsdelen af dette lovfor-slag, men at den er imod udvidelsen fra de 100 til de 300 meter.

Man kan da ikke komme det nærmere. Men jeg er da parat til at gentage det. Nu har jeg gentaget det tre gange, men jeg er parat til at gøre det fire, fem eller seks gange. Men hr. Aage Brusgaard kan ikke få det klarere, end som jeg har formuleret det her, som udvalget for længst er blevet orienteret om og som Folketinget blev orienteret om ved førstebehandlingen.

Jeg har ikke sagt noget om forhandlinger med Viborg Amtsråd – det har hr. Grove langt bedre forudsætninger for at kunne udtale sig om. Men jeg har sagt, at det var mit indtryk under de samtaler og forhandlinger, vi havde undervejs på min rundtur deroppe, og hvor mange mennesker deltog, og hvor det er rigtigt, at der var en konservativ borgmester og en Venstre-borgmester, som var stærkt utilfreds med dele af forslaget, at efter at en række misforståelser var ryddet af vejen, så Viborgs amtsborgmester positivt på forslaget.

Det var mit indtryk, og det er fortsat mit indtryk!

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Al respekt for ministerens indtryk! Der var for øvrigt også en socialdemokratisk borgmester, der blev interviewet i TV/Midt-Vest, og som var rasende, og som sagde, at ministeren ikke forstod noget af det hele. Så der er altså tale om, at der har været utilfredshed.

Det er da rigtigt, at ministeren så er kommet med en masse beroligende røgslør og en masse dispensationsmuligheder, og at det så har gjort, at man muligvis under en middag har sagt, at man føler sig beroliget – det tør jeg jo ikke sige, og det kan udvalget sådan set ikke vide noget om.

Ja – man kan jo starte med noget, der er virkelig slemt, og så kan man jo efterhånden få det til at blive knap så dårligt!

Men jeg vil stadig væk fastholde, at hvis man sendte vores forslag ud, ville man til sin store overraskelse opdage, at det faktisk er i overensstemmelse med hele rammestyrings-princippet.

Det er i virkeligheden det, som både kommuner og amter hele tiden har ment.

(Kort bemærkning).

Henning Nielsen (S):

Når man sidder og lytter til debatten her, især den sidste del, hvor der har været rejst spørgsmål om, hvad amtsrådsmedlemmerne og kommunalbestyrelsesmedlemmerne mener også i det område, hvor jeg er valgt – og jeg har lagt mærke til, at de borgerlige ordførere jo netop også kommer fra det område – kunne man få det indtryk, at det var noget helt forfærdeligt, denne regering nu vil gøre, nemlig at sikre vore kyster endnu mere, end de blev for mange år siden af Stauningregeringen, som jeg jo ikke kan huske. Hvad ville der være sket, hvis det ikke var blevet gjort dengang?

Jeg forstår ikke, hvad er det for nogle kredse, fru Hanne Severinsen, hr. Grove og hr. Aage Brusgaard færdes i i de områder, hvor vi kommer fra. For dér, hvor jeg kommer, hilser de dette lovforslag velkommen og siger, at det er godt, man nu vil sikre vore kyster yderligere. Prøv da at se lidt mere positivt på, hvad befolkningen siger, og mindre på, hvad amtsborgmester har sagt engang, før han kendte loven. Det synes jeg er vigtigere og ville give en mere interessant diskussion. Hvor får I modstand henne ude blandt befolkningen i vores område? Jeg har ikke mødt den.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

For det første synes jeg, det er at afspore debatten at sige, at Venstre og De Konservative

[Hanne Severinsen]

ikke er interesserede i de samme beskyttelses-hensyn. Det, vi diskuterer i dag, er midlerne, og det er klart, at det derved i høj grad bliver en diskussion mellem kommunalbestyrelses- og amtsrådsmedlemmer og folketingsmedlemmer. For i virkeligheden ligger der både i dette forslag og i den måde, ministeren har administreret efter cirkulæret på, en mistillid til, at man selv kan finde ud af det. Jeg har ikke noget imod, at man har nogle overordnede retningslinjer. Det er også derfor, at jeg i sin tid gik med til kystcirkulæret uden at vide, at det så betød, at tillid er godt, men kontrol er langt det bedste. Det er altså her, vi ser forskelligt på det. Jeg mener, at kommunalbestyrelses- og amtsrådsmedlemmer godt kan læse indenad og tage de hensyn, der måtte skulle tages. Skulle der endelig være et problem, har vi vetomuligheden. Men vi skal ikke kigge alle over skulderen, og vi skal ikke have kontorchefer til at sidde og forhandle og opnå enighed. Det er ikke det, der er meningen med decentralisering og ramkestyring.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ligesom det var tilfældet med atrazinen for en time siden, kommer vi til et tidspunkt, hvor der ikke rigtig kan tilføres meget nyt, og jeg tror, at dette tidspunkt oprinder om kort tid.

Hr. Henning Nielsen nævnte, at der var en enkelt amtsborgmester, der var imod dette her. Det giver mig anledning til at henlede hr. Henning Nielsens opmærksomhed på det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at samtlige socialdemokratiske medlemmer af Ringkøbing Amtsråd er imod dette lovforslag, og at samtlige medlemmer af de socialdemokratiske byråd i de syv kommuner, som har kystområder i Ringkøbing Amt, er imod det. De har sendt et brev herind, hvori de opridser 12 forskellige sager, hvor de mener at statsstyring har været imod lokale interesser, og så føler de, at det bliver endnu værre, hvis denne lovgivning bliver vedtaget. Selvfølgelig har de 12 eksempler, de ræmser op, ikke noget med det foreliggende lovforslag at gøre, det kan vi være helt enige om, men de frygter blot, at en vedtagelse af dette lovforslag vil gøre det hele endnu mere restriktivt og medføre, at endnu mere skal afgøres af embedsmændene i København.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg vil blot sige til hr. Henning Nielsen, at det ikke er et spørgsmål om at være imod at bevare vores kyster. Det tror jeg at alle vil, og jeg tror også, at de nyvalgte ude i amterne og kommunerne vil gøre alt for at passe på dem. Det står de til ansvar for over for borgerne, og det er det ansvar, jeg ønsker at fastholde derude. Det ønske er ikke centraliseret til Miljøministeriets embedsmænd. Det er dér, hele forskellen ligger, men det er da klart, at det med hr. Henning Nielsens socialdemokratiske holdning er glimrende at flytte det hverov i stedet for at bevare det ude i det naturlige område, hvor vi selvfølgelig har ansvaret for at bevare vores ting.

Vi har også større kendskab til forholdene. Hvordan skal embedsmændene i Miljøministeriet nå at komme rundt og være med til at deltage? Når der nu er gået et års tid og der er nogle sager, vi kommer i konflikt om, kan vi vende tilbage til problemet, hr. Henning Nielsen. Så kan vi se, hvem af os der får ret: om det er en centralisering i modsætning til det, jeg holder på, som er en decentralisering. Jeg har nemlig tillid til, at de folkevalgte, det være sig både de socialdemokratiske og de konservative, vil bevare vores kystnære områder.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg forstod, at hr. Grove har tillid til de socialdemokratiske og de konservative kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Jeg må sige, at jeg i langt de fleste tilfælde – hvad jeg også vil få lejlighed til under næste punkt på dagsordenen at redegøre for – også har tillid til andre partiers repræsentanter: Socialistisk Folkeparti, Venstres, Det Radikale Venstres og andre partiers, og jeg vil heller ikke udelukke, at der kan være Fremskridtsfolk, som man kan have tillid til, men det er ikke det, dette her handler om.

Dette her handler om, hvorvidt vi har en national målsætning eller ej. Og den nationale målsætning, vi har med dette forslag – og jeg er glad for at kunne konstatere, at der står et klart flertal bag, og jeg tror ikke på, at det bliver lavet om i fremtiden, for jeg tror, de fleste i befolkningen ønsker, at denne nationale målsætning bliver slået fast – er, at de ubebyggede kyststrækninger eller kyststrækninger, der ikke

[Miljøministeren]

er belastede af byggeri, friholdes for byggeri helt ude ved vandet, og at der i planlægningslovgivningen tages hensyn til at sikre, at byudviklingen så vidt muligt går ind i landet, og kun, når det drejer sig om funktionelt begrundet byggeri, breder sig langs kysten.

Når vi har den holdning, er det, som jeg sagde det før, fordi denne generation har taget for sig af retterne. Man kan se på et Danmarks-kort, hvor meget der er sket i de sidste 30 år. Det er i de sidste 30 år – og det vil jeg gerne sige til både Venstre og De Konservative – at der virkelig er sket et indhug i naturens ressourcer på kystområdet. Derfor er det vigtigt, som den tidligere regering sagde det, og som vi siger det nu, at vi beskytter dette.

Endvidere vil jeg gerne sige til hr. Grove, at når jeg er tilhænger af at træffe store beslutninger ved lovgivning og ikke ved ministerielle dekretter – og personlig er jeg overrasket over, at vi overhovedet kan få den diskussion – så er det ikke bare et spørgsmål om at få tre behandlinger og offentlighed, selv om jeg synes, de formkrav, der stilles til en lovgivning, er af vital betydning; det er også, fordi de beslutninger, der efterfølgende træffes, eller de regler, der er indpasset i lovgivningen, ikke efterfølgende kan laves om, uden at man igen vender tilbage til Folketinget og igen tager hele det demokratiske arbejds-læs på sig at sørge for, at tingene sker i offentlighed og efter debat og med mulighed for indsigelse fra alle grupper.

Hr. Grove har den modsatte opfattelse: det er bedre med nogle regler, man kan ændre – som hr. Grove vist udtrykte det – efter behov hele tiden. Den form for central styring, hvor det afhænger af den skiftende minister og hans luner, om noget skal gå i den ene retning eller den anden retning, bryder jeg mig ikke om.

Taler vi om rammerne: en national målsætning, skal de fastlægges af Folketinget og ikke andre. Det er det, jeg lægger i det principielle om en lovgivning. Hr. Grove har jo stadig væk ikke svaret på spørgsmålet om, hvordan man overhovedet skal lave en regionplanlægning, hvordan man overhovedet skal lave en beskyttelse af kysterne, der hviler på et lokalt demokratisk grundlag, hvis han vil nedlægge amterne. Han har stadig væk ikke svaret på det spørgsmål, og det synes jeg i virkeligheden er det mest centrale spørgsmål.

Jeg vil lige gøre hr. Gade opmærksom på, at vi her taler om en fornuftig lovgivning, og jeg håber, at hr. Gade stadig væk vil stemme for forslaget, når jeg siger, at det nok er et fantastisk godt forslag, men ikke ligefrem noget revolutionært forslag. Men i henseende til folkestyret er en nedlæggelse af amterne og dermed en forskertsning af en mulighed for demokratisk fastlagte regionplaner af den type, som fru Hanne Severinsen plæderer for, jo helt udelukket, helt umulig.

Endelig vil jeg gerne vende tilbage til mit spørgsmål til hr. Grove, om han på den rigtige mark af informationer kunne plukke bare én plante, bare én blomst, der sandsynliggør, at der her var en centralisering i forhold til det, hr. Per Stig Møller i sin tid gennemførte.

Jeg konstaterer her ved afslutningen af debatten – jeg gentager ikke mit spørgsmål – at der ikke er noget svar, som gør det muligt at finde et konkret argument, for der er ingen konkrete argumenter mulige. Vi har loyalt holdt os til den opgave og ansvarsfordeling, der er indeholdt i planreformsystemet ved dette lovforslag; vi har bare ønsket at slå den overordnede nationale målsætning fast i selve loven.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu igen to korte bemærkninger. Først hr. Grove.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg beder formanden undskylde, men det skyldes jo den polemiske form, som miljøministeren har, med at stå op og sige, at jeg ikke har tillid til samtlige amtsrådsmedlemmer. Det startede jeg med at sige, og så sluttede jeg tilfældigvis af, fordi det var en socialdemokrat og en konservativ, der stod her. Det er jo polemisk at gå op og udnytte det i stedet for at tale om den sag, det drejer sig om.

Det, det her drejer sig om, er, om man vil decentralisering eller ej, og når jeg ikke i dag er gået ind i en lang diskussion om amternes nedlæggelse, er det, fordi det jo intet har med denne sag at gøre, for dér kan man også decentralisere. Hele forskellen i holdning imellem miljøministeren og mig ligger i, at miljøministeren ikke tror på noget som helst andet end centralisering, hvor miljøministeren sidder og dirigerer.

[Grove]

I diskussionen om cirkulærer vil jeg foreslå, at man lige tænker tilbage til det forrige lovforslag, vi diskuterede. Det indeholder en bemyndigelse, der er betydelig værre, end at man sender cirkulærer ud. Altså står man her og kæmper imod cirkulærer, som dog skal laves om, hvis det er dårlige cirkulærer og der er et flertal imod dem her i Folketinget, eller også ryger ministeren. Sådan er tingene jo også.

Det er helt klart, at det kan lade sig gøre, og sådan er reglerne i Folketinget, så vi skal nok få det frem på den ene eller den anden måde, men uanset hvilken polemik ministeren vil lave herefter, skal jeg love, at jeg bliver fra talerstolen til dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg tror altså også, at det bliver min sidste korte bemærkning, men jeg vil bare understrege, at ministeren åbenbart overhovedet ikke forstår, at man udmærket kan have en national målsætning indbygget i planlægningen, og det er sådan set kedeligt, for masser af vores lovgivning bygger faktisk på, at man har nogle formålsbestemmelser, hvorefter man går ud fra, at de kan finde ud af det decentralt.

Det er med hensyn til den forestilling, at man i staten alligevel nok er lidt bedre til at vurdere, om der skal være nogle feriehytter her og noget andet dér, at vandene skiller. Det handler altså overhovedet ikke om, hvorvidt vi skal have en national målsætning om at beskytte kysterne, det er vi helt enige om, så hvis ministeren kommer herop og siger det modsatte én gang til, må jeg konstatere, at han heller ikke forstår noget af det på det punkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 240:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Ligestilling af reglerne vedrørende tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner for bygge- og anlægsarbejder og ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse).

Af Aage Brusgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 13/4 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Miljøministeren (Svend Auken):**

Lovforslaget, som er fremsat af Fremskridtspartiet, foreslår ophævelse af planlovens § 3 a, den bestemmelse, der giver miljøministeren mulighed for at fritage for de sædvanlige procedurer og tilladelser efter planloven, når der etableres indkvarteringssteder for asylansøgere og personer fra det tidligere Jugoslavien med midlertidig opholdstilladelse.

Denne bestemmelse, § 3 a, blev indsat i planloven ved en ændringslov, lov nr. 239, der blev vedtaget af Folketinget den 30. april 1993. Bestemmelsen trådte i kraft den 9. maj 1993, og den har altså været gældende i et år.

Efter lovforslaget skal miljøministeren fremsætte et forslag om revision af § 3 a inden udgangen af folketingsåret 1994-95. Paragraffen blev vedtaget af alle partier med undtagelse af Fremskridtspartiet. Der var bred enighed om, at der i den særlige situation, vi befinder os i med den ulykkelige borgerkrig i Jugoslavien, er behov for en enklere procedure end den sædvanlige planlovsprocedure, navnlig lokalplanproceduren.

Forslagsstillerne har i begrundelsen for deres forslag om ophævelse af § 3 a sagt, at mulighederne for at fritage indkvarteringsstederne for landzonetilladelse er en forskelsbehandling i forhold til private borgere og erhvervsvirksomheder, der ønsker at bygge i landzone.